

У Голландії сформулювало національний план дій у сфері екологічної освіти. Заклади освіти самостійно здійснюють різні види еколого-освітньої діяльності, залучаючи місцеві, регіональні, національні структури, фахівців та експертів. Згідно із законодавством Голландії, школи мають право самі обирати зміст і методи екологічної освіти [3].

Отже, екологічна освіта є важливим чинником розвитку кожної країни світу, а також становлення сталого розвитку суспільства. Кожна країна робить значні кроки у покращенні екологічного стану планети. В цілому, можна відзначити те, що в розвинених країнах світу йде екологізація всіх рівнів освіти шляхом запровадження національних, регіональних і глобальних проектів і програм. Спостерігається широке включення питань навколишнього середовища в усі сфери внутрішньої і зовнішньої політики даних країн, загострюється увага на тому, що господарська діяльність людини в навколишньому середовищі повинна строго відповідати принципам сталого розвитку [2].

#### **Список використаних джерел:**

1. Бойченко С.В. Екологічна освіта – основа сталого розвитку суспільства / С.В. Бойченко, Т.В. Саєнко. – К.: Університет «Україна», 2013. – 502 с.
2. Бондар О.І. Екологічна освіта для сталого розвитку у запитаннях та відповідях : науково-методичний посібник для вчителів / Бондар О.І. [та ін.]. – Херсон : Гринь Д.С., 2015. – 228 с.
3. Национальные системы экологического образования стран Западной Европы и США [Електронний ресурс] Режим доступа: <http://eco-forchildren.ucoz.ru>.
4. Писанка К. Проблеми екологічної освіти та виховання в різних країнах світу // Молодий вчений. – 4 (07). – 2014. – С. 65–71.

### **ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМАНДНОЇ РОБОТИ НА ПРИКЛАДІ КОМПАНІЇ «АВІК-2000»**

**Смірнова К.Є.**  
(Полтава, Україна)

Ефективне функціонування будь-якої організації та підвищення її конкурентоздатності в умовах нестабільного бізнес-середовища вимагає постійних інновацій. Тому у контексті нинішніх міжнародних та загальноєвропейських соціоекономічних трансформацій усе більша кількість компаній використовують у своїй роботі командну роботу, з метою швидкого реагування на зміни в умовах інтенсивної глобальної конкуренції і зростаючої складності умов функціонування. Загальні цілі, при цьому, досягаються через спільну симбіотичну співпрацю й акумулювання досвіду людей.

Найбільш яскраво підкреслює важливість спільної роботи у команді вираз Генрі Форда: «Зібратися разом це початок. Залишатися разом це прогрес. Працювати разом це успіх» [5].

Загальним проблемам командної роботи присвячені роботи таких закордонних та вітчизняних учених, як: М. Белбін, Н. Григорьєва, Л. Карамушка, Дж. Р. Кемзенбер, К. Левіс-МакКлеар, В. Міхеєв, А. Радугін, Д. Сміт, М. Тейлор, Б. Тукман.

Тож наразі найбільш освічені та успішні організації намагаються перенести акцент своєї організаційної структури та політики з індивідуальних працівників на команди [4, с. 8].

Ключовим фактором ефективної діяльності команди є наявність командного духу та ефективний розподіл ролевих функцій. Як відмічає К. Ковальська, усі ролі в команді поділяються на цільові й підтримуючі. Члени команди, які виконують цільові ролі, направляють свою енергію на вирішення проблем, що стоять перед командою, а члени

команди, які виконують підтримуючі ролі, сприяють підтриманню й активізації діяльності членів команди [1, с. 30].

Із позиції нашої практичної діяльності в компанії «АВІК-2000» нам імponує підхід В. Міхеєва щодо визначення видів команд. Автор стверджує, що команди в організації варто класифікувати за змістом виконуваної роботи, і вони (команди), як правило, формуються в практичній діяльності компаній і підприємств [4, с. 35].

В. Міхеєв диференціює команди організації таким чином: а) команди, які виконують роботу, яка раніше не здійснювалася; б) команди, які в основу поставлених цілей і завдань на підприємстві покладають аналіз, контроль та рекомендації; в) команди, які є постійною частиною організаційного розвитку та здійснюють процес виробництва за умови повторюваності процесів [3, с. 101].

Вивчення літератури та аналіз структури указанного підприємства дає можливість підсумувати, що організаційно-управлінське середовище командної роботи у компанії «АВІК-2000» відповідає зазначеній класифікації, а саме: а) команда представлена креативним відділом, який займається розробкою нових ідей для залучення більшої аудиторії; б) команда відповідає відділу внутрішнього аудиту; в) команда представлена відділом продажів, діяльність якої полягає у проведенні грамотного маркетингу і розробці двостороннього зв'язку між усіма ланками процесу купівлі-продажу.

#### Список використаних джерел:

1. Ковальська К.В. Нові підходи до мотивації персоналу в стратегічному управлінні корпораціями / К.В. Ковальська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – № 1. – С. 29–33.
2. Компанія «АВІК-2000». Наша історія: [Електронний ресурс]: <http://avik-2000.com.ua/o-kompanii>
3. Міхеєв В.Н. Современная команда менеджмента проекта / В.Н. Міхеєв. – «Директор ИС». – № 5. – 2001. – С. 30–41.
4. Стюарт Дж. Тренинг организационных изменений / Дж. Стюарт. – СПб: Питер, 2001. – 256 с.
5. Тидор С.Н. Психология управления: от личности к команде / С.Н.Тидор. – Петрозаводск: Периодика, 1997. – 256 с.

### ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ВЕКТОР ІНТЕГРАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Сококонь О.А.  
(Полтава, Україна)

Відповідно до цільових програм збереження й примноження здоров'я громадян України особливу увагу необхідно приділити навчальній, фізичній і спортивній діяльності студентської молоді, формуванню валеологічного світогляду, потреб у збільшенні особистої ефективності на всіх ділянках активної діяльності. Це пов'язано з погіршенням фізичного й психологічного здоров'я, причиною якого є зниження валеологічних показників саме молодого населення. Спираючись на базові позиції Болонської декларації, відбувається модернізація системи підготовки фахівців галузі фізичного виховання. Серед пріоритетних напрямів державної політики в розвитку освіти – інтеграція української освіти в європейський і світовий освітній простір, що передбачає організацію навчального процесу з використанням освітніх інновацій як інноваційного вектору освітнього простору.

Зміст й організація навчання майбутніх учителів фізичної культури ґрунтується на засадах Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Державної національної програми «Освіта» та Національної доктрини розвитку освіти, які наполягають на